

Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo (odcinek 70) – Szabat a poganie

3 czerwca 2024

Tekst PL: Gorzowskie Centrum Biblijne – 02 marca 2026

Witajcie w 70. odcinku serii Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo.

Dzisiaj przejdziemy do Księgi Izajasza. Izajasz jest najbardziej wyrazistym świadectwem tego, co Bóg uczyni z poganami, otwierając przed nimi tę wspaniałą bramę wiary. To najbardziej wyraźne objawienie tego dzieła — powiedziałbym, w całym Starym Testamencie. Żadna inna księga nie jest tak nasycona prorocत्वami, jedno po drugim, o tym, co Bóg uczyni, wprowadzając pogan, aby zostali wszczepieni w drzewo Izraela, aby stali się jednym z Jego ludem.

Chcę więc przejść do 56. rozdziału Izajasza. Bóg wprowadza tu jedno konkretne przykazanie. Tak, chodzi o szabat — i to w bardzo określonym kontekście.

Izajasza 56:1 — Tak mówi Jahwe: - Przestrzegajcie Prawa i czyńcie sprawiedliwość, bo wkrótce nadejdzie moje zbawienie...

Chcę się tu na chwilę zatrzymać. Mówimy o objawieniu Jezui Mesjasza. On jest zbawieniem. Dlatego miał być nazwany Jezua — יֵשׁוּעַ — ponieważ miał zbawić swój lud od jego grzechów. Bóg posłał Zbawiciela świata. Zrozumcie kontekst tego, o czym mówimy — objawienie przyjścia Jezui i dzieło, którego miał dokonać, wprowadzając nowe przymierze i przyciągając do siebie narody, przyciągając pogan z całego świata, aby byli Jego sługami.

... i sprawiedliwość moja się objawi! (BP)

Przechodząc do wersetu drugiego — **Izajasza 56:2** — Błogosławiony człowiek, który tak czyni, i syn człowieczy, który się stosuje do tego: czuwając, by nie pogwałcić szabatu, i pilnując swej ręki, by się nie dopuściła żadnego zła. **(BT)**

Kto będzie błogosławiony? Ten, kto nie bezcześci szabatu i powstrzymuje swoją rękę od czynienia zła. Czy nie jest interesujące, że błogosławieństwo jest bezpośrednio związane z zachowywaniem szabatu?

Przechodząc do wersetu trzeciego — **Izajasza 56:3** — I niech nie mówi cudzoziemiec, który związał się z Jahwe: Zapewne wykluczy mnie Jahwe spośród ludu swojego. **(BP)**

Chcę się tu na chwilę zatrzymać. Narracja, która dziś bardzo często istnieje — gdy inni chrześcijanie słyszą, że zachowuję szabat — jedną z odpowiedzi, które słyszałem przez

lata, i wiem, że nie jestem jedyny, jest: „**Co, jesteś Żydem? Zachowujesz szabat? To musisz być Żydem.**” Takie jest rozumienie wielu chrześcijan.

To interesujące, bo wielu chrześcijan ma w głowie schemat: niedziela jest dla chrześcijan, sobota dla Żydów. A według Pisma, według serca Boga, Bóg nakazał poganom, którzy przyjęli Jezusę, którzy przyjęli to zbawienie: nie mówcie tak. Nie mówcie, że oddzieliłem was od mojego ludu. Bo pamiętajcie, co powiedział Paweł — Jezua zburzył mur wrogości, mur oddzielenia.

Nie ma być oddzielenia między Żydem a poganinem. Mają stać się jednym — po hebrajsku **echad** (.אחד) Mają stać się jednym nowym człowiekiem w Nim. I właśnie w kontekście zachowywania szabat Bóg powiedział: nie idźcie w tę stronę. Nie mówcie, że zostaliście oddzieleni od Żyda, od mojego ludu.

Przechodząc do wersetu czwartego — **Izajasza 56:4** — **Bo tak mówi Jahwe: Eunuchom, którzy zachowują moje szabaty, wybierają to, co mi się podoba, i trzymają się mocno mojego przymierza. (TW)**

Zauważcie, że wprost mowa jest tutaj o szabacie. I przechodzi od cudzoziemca do eunucha. Jeśli zachowujesz szabat, to jest to coś, co podoba się Bogu. Znowu — wszystko, co muszę wiedzieć o zachowywaniu szabat, to czy podoba się to Bogu? Czy w ten sposób trzymam się Jego przymierza? To wszystko, co muszę usłyszeć. Jestem zdecydowany.

Musimy zobowiązać się do tego, by podobać się Bogu, ponieważ tak — to jest nasza funkcja w relacji z Jezusą. Cała koncepcja polega na tym, by Mu się podobać. Ja chcę Mu się podobać. To powinno być pragnieniem naszego serca.

Przechodząc dalej — **Izajasza 56:5-6** — **Dam im w moim domu... Chcę, abyście zrozumieli, że to proroczo odnosi się do Królestwa nieba. Mówimy o wiecznym dziedzictwie...i w obrębie moich murów miejsce i imię lepsze niż synom i córkom; dam im imię wieczne, które nie będzie wymazane. (6) Także synów cudzoziemca, którzy przyłączają się do Boga, aby Mu służyć... (TW)**

Zwróćcie uwagę — „aby Mu służyć”. Pamiętacie, o czym mówiliśmy dawno temu? Po hebrajsku: **szalach et am awad** (שַׁלַּח אֶת-עַמִּי וְיַעֲבֹדֵנִי) — „Wypuść mój lud, aby mi służył.”

Cała koncepcja wyzwolenia przez Jezusę, w Jego sprawiedliwości, polega na tym, by wziąć swój krzyż i iść za Nim. To wejście w stan bycia sługą sprawiedliwości. Teraz staję się sługą Jezui, Jego prawdy, Jego przykazań.

I dokładnie to jest komunikowane w wersecie szóstym — **Izajasza 56:6** — **Także synów cudzoziemca, którzy przyłączają się do Boga, aby Mu służyć i miłować imię Boga, aby być Jego sługami każdego, kto powstrzymuje się od bezczeszczenia szabatu i trzyma się mocno mojego przymierza. (TW)**

Zauważcie, jest to wyraźne: zachowywanie szabatu jest zrównane z miłowaniem imienia Bożego. A to daje głębszą i bardziej doniosłą perspektywę, gdy Jezua mówi: „Jeśli mnie miłujecie, zachowujcie moje przykazania.” To jest jedno z Jego przykazań.

On wyraźnie bierze znaczną część Izajasza 56 i odnosi ją do pogan, którzy wejdą do wiary przez wiarę w Jezua, mówiąc im: nie mówcie, że Bóg mnie oddzielił. Nie. Macie Mnie miłować. Macie miłować moje imię i zachowywać mój szabat. Gdy to czynicie, dam wam imię lepsze niż synom i córkom — imię wieczne. Nigdy nie zostanie wymazane.

Przechodząc do wersetu siódmego — **Izajasza 56:7-8** — **Przywiodę na moją Górę świętą i radością napełnię w mym Domu modlitwy! Ich całopalenia i krwawe ofiary miłe mi będą na moim ołtarzu. Bo Dom mój Domem modlitwy dla wszystkich narodów będzie nazywany! (8) Uroczysta wypowiedź Pana, Jahwe, który rozproszonych Izraela gromadzi: - Zgromadzę mu jeszcze [i innych] do tych, których mu [już] zgromadziłem. (BP) Czy ten fragment brzmi znajomo? To dokładnie to, co Jezua powiedział w **Ewangelii Jana 10:16**, że uczyni — **Mam także inne owce, które nie są z tej owczarni; i te muszę przyprowadzić, i będą słuchać mojego głosu; i będzie jedna owczarnia i jeden pasterz. (TW)****

Ten głos, który rozbrzmiewa w Izajasza 56, jest głosem Jezui. I On zgromadzi inne owce. Mowa tu o poganach — i będzie jedna trzoda i jeden Pasterz. Jeśli więc jesteś chrześcijaninem spośród pogan, wiedz to: Bóg mówi bezpośrednio do ciebie w sprawie szabatu — czym on jest dla Niego i jak ważne jest, abyś go zachowywał. Dostownie w tym fragmencie zachowywanie szabatu zostaje zrównane z oddawaniem czci Bogu, z miłowaniem Boga — i nie tylko z miłowaniem Boga, ale z życiem wiecznym.

Czy teraz rozumiesz, dlaczego diabeł chciałby doprowadzić cię do zapomnienia o tej właśnie rzeczy, o której Bóg nakazał ci pamiętać?

Bądźcie z nami. Mamy jeszcze więcej. Przejdziemy teraz do pewnych kwestii historycznych dotyczących szabatu.

Niech Bóg was błogostawi i strzeże.